

Sygn. akt I ACa 2440/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Przemysław Kurzawa

Sędziowie: SA Jerzy Paszkowski (spr.)

SO (del.) Bernard Chazan

Protokolant: protokolant sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa Gminy Miejskiej K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 października 2015 r., sygn. akt I C 470/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od Skarbu Państwa - Ministra (...) na rzecz Gminy Miejskiej K. kwotę 963.457,47 zł (dziewięćset sześćdziesiąt trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 55.373 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. zasądza od Skarbu Państwa - Ministra (...) na rzecz Gminy Miejskiej K. kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Bernard Chazan Przemysław Kurzawa Jerzy Paszkowski

Sygn akt I ACa 2440/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 kwietnia 2015 r. Gmina Miejska K. wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa – Ministra (...) kwoty 963 457,47 zł z odsetkami ustawowymi do dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty. Strona powodowa swoje żądanie oparła na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Dochodzona kwota stanowiła część środków II transzy dotacji – dofinansowania zadania publicznego związanego z ubieganiem się w fazach aplikacji i kandydatury przez miasto K. o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując na zaniechanie przez powoda realizacji celu umowy, przyznając, że do czasu negatywnego wyniku referendum lokalnego strona powoda realizowała część umowy.

Wyrokiem z 19 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo i zasądził od Gminy Miejskiej K. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił, że w dniu 28 lutego 2014 r. została zawarta umowa nr (...). (...). (...)/ (...), pomiędzy Skarbem Państwa - Ministrem (...) a Gminą Miejską K.. W umowie tej Skarb Państwa zlecił Gminie realizację zadania publicznego związanego z ubieganiem się w fazach aplikacji i kandydatury przez miasto K., wspólnie z regionem (...) po stronie polskiej i słowackiej o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 roku. Zadanie to składać się miało z dwóch części: pierwsza dotyczyła dofinansowania fazy aplikacji, druga dofinansowania fazy kandydatury.

Termin realizacji zadania ustalono od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r. Szczegółowy zakres i opis realizowanego zadania określała oferta wraz z załącznikami, które stanowiły integralną część umowy.

Na realizację zadania, zleceniodawca przyznał zleceniobiorcy dotację celową w kwocie 12 772 000 zł. Środki miały być przekazane w formie kolejnych transz: I do dnia 4 marca 2014 r. w wysokości 3 970 000 zł, II do dnia 4 kwietnia 2014 r. w wysokości 2 856 138 zł, III do dnia 4 sierpnia 2014 r. w wysokości 2 972 931 zł, IV do dnia 3 października 2014 r. w wysokości 2 972 931 zł.

W przypadku niezakwalifikowania się miasta do fazy kandydatury na podstawie decyzji Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, która miała zapaść podczas seminarium dla miast aplikujących w L. w dniach 8-9 lipca 2014 r., zleceniobiorca zobowiązany był do przedstawienia zleceniodawcy sprawozdania końcowego z wykonania zadania w terminie do 30 dni od daty zakończenia jego realizacji. Niezakwalifikowanie się zleceniobiorcy do fazy kandydatury miało skutkować nieprzekazaniem przez zleceniodawcę środków III i IV transzy.

Strony przewidziały, że umowa może zostać wypowiedziana przez zleceniodawcę ze skutkiem natychmiastowym w przypadku: 1. wykorzystania udzielonej dotacji, lub jej części niezgodnie z przeznaczeniem, 2. nieterminowego lub nienależytego wykonywania umowy, w szczególności zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego zadania, 3. nieprzedłożenia sprawozdania końcowego przez zleceniobiorcę, 4. odmowy poddania się kontroli bądź niedoprowadzenia do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Umowa mogła być również rozwiązana na mocy porozumienia stron w przypadku wystąpienia okoliczności, z które strony nie ponoszą odpowiedzialności, a które uniemożliwiają wykonanie umowy. W takiej sytuacji skutki finansowe i ewentualny zwrot środków strony miały określić w sporządzonym protokole.

W dniu 13 marca 2014 r. przedstawiciele Polskiego Komitetu Olimpijskiego, K. i Komitetu Konkursowego K. (...) przedłożyli w siedzibie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego wniosek aplikacyjny ((...)) zgłaszający K. do konkursu dotyczącego ubiegania się o rolę gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 roku.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2014 r. Minister (...) zwrócił się do Prezydenta K. o zawarcie aneksu do umowy z 28 lutego 2014 r. Podyktowane do było podjęciem uchwały przez Radę Miasta o przeprowadzeniu referendum lokalnego, którego celem było uzyskanie odpowiedzi na pytanie „czy jest Pan/Pani za zorganizowaniem przeprowadzeniem przez K. Zimowych Igrzysk Olimpijskich w 2022 r.?”. Z uwagi na możliwy negatywny wynik referendum i wynikające stąd zagrożenie niewykonania umowy, w piśmie zawarta była propozycja zmiany umowy w formie aneksu, w zakresie przesunięcia terminu przekazania II transzy dotacji z 4 kwietnia 2014 r. na 20 czerwca 2014 r.

Pismem z dnia 27 maja 2014 r. Prezydent K. poinformował Ministra (...), iż w dniu 25 maja 2014 r. odbyło się referendum, którego negatywny wynik był wiążący dla organu wykonawczego, w związku z czym zwrócił się o rozwiązanie umowy o dotację z uwagi na treść § 11 ust. 3 umowy, tj. wobec wystąpienia okoliczności (jaka było podjęcie uchwały o referendum przez autonomiczny organ stanowiący), za które zleceniodawca ani zleceniobiorca nie ponoszą odpowiedzialności, a uniemożliwiają wykonanie umowy.

W związku z negatywnym wynikiem referendum przeprowadzonym w K. w dniu 25 maja 2014 r. wskazującym na brak poparcia mieszkańców dla idei organizacji (...) w K. w 2022 r. Minister (...) zwrócił się do Prezydenta K. o zajęcie stanowiska oraz przedstawienie propozycji rozliczenia końcowego dotacji celowej, a pismem z dnia 12 czerwca 2014 r. o zwrot części dotacji w wysokości 3 970 000 zł, wobec nieosiągnięcia celu umowy.

Pismem z 25 czerwca 2014 r. Prezydent K. wskazał, iż nie ma podstaw do domagania się przez Ministra zwrotu kwoty dotacji, zaś umowa pozostaje w mocy, nie została rozwiązana, ani wypowiedziana, nadto wskazał na brak uzasadnienia dla wstrzymania wypłaty środków z II transzy dotacji.

Pismem z dnia 19 lipca 2014 r. Prezydent K. zaproponował podpisanie porozumienia, przesyłając jego projekt, dotyczącego rozliczenia umowy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych dokumentów. Zeznania świadków B. U. i J. E. nie pozwoliły na ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Sąd oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków wskazanych w pozwie, gdyż okoliczności wskazane w tezie dowodowej nie były kwestionowane, stanowiły okoliczność bezsporną.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 11a ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy jest organem stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego, wyrażającym swoją wolę poprzez uchwały, których wykonanie na podstawie art. 30 ustawy należy do organu wykonawczego – prezydenta miasta. Decyzja o organizacji referendum gminnego była wolą jednostki samorządu terytorialnego – Miasta K.. Wiążący wynik referendum wynikający z art. 65 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym skutkowało wycofaniem kandydatury K. z konkursu o organizację (...). Tym samym odpadał cel łączącej strony umowy. Zgodnie z treścią umowy zleceniodawca zlecił zleceniobiorcy realizację zadania publicznego związanego z ubieganiem się o organizację igrzysk w fazach aplikacji oraz kandydatury. Żadna z tych faz nie została zrealizowana. Strona powodowa jednostronnie zdecydowała o nierealizowaniu zleconego zadania, rezygnując z ubiegania się o organizację igrzysk już po złożeniu dokumentów w (...), uniemożliwiając jego ocenę przez ten organ, a tylko z realizacją tego zadania wiązała się obowiązek zapłaty dotacji. Była to dotacja celowa na realizację zadania. Celem umowy było dofinansowanie starań o organizację igrzysk, skoro strona powodowa jednostronnie odstąpiła od działania w kierunku realizacji celu umowy, zniweczyła jej cel, nie mogła skutecznie domagać się zapłaty przewidzianej w umowie dotacji. Taki wniosek wpływa chociażby z uregulowania umowy zlecenia w art. 734 i 735 k.c. Oceniając pod względem prawnym stan faktyczny należy stwierdzić, iż odpadła podstawa świadczenia przewidziana w umowie, co czyni żądanie pozwu bezzasadnym.

Należy też zwrócić uwagę, iż w dalszej części umowy strony postanowiły, iż niezakwalifikowanie się do fazy kandydatury skutkować będzie nieprzekazaniem III i IV transzy. Tym bardziej, jednostronne odstąpienie od realizacji fazy poprzedzającej „fazę kandydatury” zwalniało od obowiązku zapłaty transzy związanej z fazą aplikacji.

Nadto w przypadku rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron (§ 11 pkt 3 - do czego nie doszło) strony nie przewidziały w ogóle możliwości domagania się przez zleceniobiorcę wypłaty jakichkolwiek środków zgodnie z harmonogramem wynikającym z umowy, przeciwnie - przewidziały ewentualny zwrot wypłaconych już środków, a jego zasady miał określać odrębny protokół. Wynikająca z dokumentów dołączonych do akt sprawy okoliczność, iż powód wykonał część zadań w ramach I fazy aplikacji nie może oznaczać, iż wykonał te czynności w kierunku osiągnięcia celu umowy – odstąpił bowiem od realizacji tego celu, a poczynione dotychczas wydatki należy uznać za bezcelowe.

Powód, jako podstawę swojego roszczenia wskazał na art. 49 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Tymczasem podstawą zawartej umowy i udzielonej dotacji była ustawa z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej i jej art. 31 - zgodnie z którym, w roku 2014 minister mógł udzielić miastu K. dotacji celowej, na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych, w kwocie do 12 772 000 zł na dofinansowanie zadania własnego z zakresu kultury fizycznej związanego z ubieganiem się w fazach aplikacji oraz kandydatury, przez miasto K. wspólnie z regionem (...) po stronie polskiej i słowackiej o

przyznanie roli gospodarza igrzysk w 2022 r. Było to zatem zadanie własne, a nie zadanie zlecone, o którym mowa w przytoczonym w uzasadnieniu pozwu art. 49 powołanej tam ustawy. Co więcej, powołany wyżej art. 31 odwołuje się wprost do zasad wynikających z ustawy o finansach publicznych. Artykuł 169 ust 2 pkt 4 ustawy o finansach publicznych nie tylko nie zezwala na wypłacenie dotacji, której domaga się powód, ale wprost stanowi o zwrocie części dotacji, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem. Wobec samowolnego odstąpienia od realizacji celu – organizacji igrzysk – żądanie pozwu należy uznać za niezgodne również z tą ustawą.

Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu w całości, a wynik sporu skutkował obciążeniem powoda kosztami postępowania stosownie do art. 98 k.p.c. w całości.

Apelację od tego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności:

a) art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niezgodny z zasadami logiki, poprzez błędną interpretację zapisów umowy dotacyjnej i w konsekwencji błędne uznanie, iż faza aplikacji, na którą została udzielona II transza dotacji nie została wykonana;

b) art. 233 § 1 k.p.c. przez niedokonanie w sprawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, polegające na nieuwzględnieniu w stanie faktycznym sprawy istotnych faktów, w szczególności zapisów Oferty, która była podstawą zawarcia umowy dotacyjnej i stanowiła integralną część umowy, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem doprowadziło do nie wyjaśnienia okoliczności faktycznych o zasadniczym znaczeniu dla jej rozstrzygnięcia;

c) art. 217 k.p.c. w zw., z art. 227 k.p.c. poprzez nieuzasadnione oddalenie dowodów z zeznań świadków, co w konsekwencji doprowadziło do nie wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia;

d) art. 247 k.p.c. poprzez zaniechanie dowodzenia przy pomocy przesłuchania świadków okoliczności stanowiących podstawę zawarcia umowy, które to zeznania mogłyby służyć wyjaśnieniu faktycznych treści oświadczeń woli stron zawartych w umowie;

e) art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. poprzez odmowę dopuszczenia przez Sąd dowodów wskazanych przez powoda w pozwie pomimo iż (jak wynika z uzasadnienia wyroku) Sąd następnie przyjął okoliczności na jakie je powołano jako podstawę faktyczną rozstrzygnięcia co skutkowało jej wadliwym ustaleniem, a w konsekwencji miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia;

f) naruszenie wynikającej z art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP zasady bezstronności i równości stron w procesie, poprzez odmowę dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez powoda, przy jednoczesnym przeprowadzeniu dowodów wnioskowanych przez pozwanego - na okoliczności objęte faktyczną podstawą rozstrzygnięcia, czemu Sąd dał wyraz w uzasadnieniu;

g) art. 233 k.p.c. w zw. z art. 328 §2 k.p.c. przez nie wskazanie w uzasadnieniu wystarczających podstaw, dla których Sąd nie dał wiary faktom zgłaszanym przez stronę powodową;

h) art. 328 § 2 k. p. c. poprzez sporządzenie uzasadnienia do wyroku z pominięciem zasad określających podstawy wydania rozstrzygnięcia, a w szczególności poprzez pominięcie wyjaśnienia podstawy prawnej zapadłego wyroku oraz bez przytoczenia reguł prawnych;

i) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, iż uzasadnieniem do nie wypłacenia II transzy dotacji w terminie w ocenie Sądu I instancji było odpadnięcie celu, na jaki została udzielona dotacja, podczas gdy w dacie wymagalności II transzy dotacji cel był realizowany.

2. naruszenie i obrazę przepisów prawa materialnego:

a) art. 6 k.c. poprzez błędne uznanie, iż strona powodowa nie udowodniła żądania pozwu przy pomocy wszystkich złożonych dowodów i wyjaśnień;

b) art. 65 k.c. poprzez jego niezastosowanie i dokonanie dowolnej wykładni treści umowy nr (...). (...);

c) art. 169 ust. 4 ustawy o finansach publicznych poprzez błędne przyjęcie, iż dotacja została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz jako taka winna podlegać zwrotowi.

Przy tak określonych zarzutach powód wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie żądania pozwu i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, apelacja powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zasadna jest część zarzutów dotycząca naruszenia prawa procesowego.

Trafny jest zarzut dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na błędnym przyjęciu, iż uzasadnieniem do niewypłacenia II transzy dotacji w terminie w ocenie Sądu pierwszej instancji było odpadnięcie celu, na jaki została udzielona dotacja, podczas gdy w dacie wymagalności II transzy dotacji cel był realizowany.

Sąd oddalając powództwo z uwagi na to, że odpadł cel na jaki została udzielona dotacja nie precyzuje, co było celem dotacji. Według treści umowy dotacja została udzielona na realizację zadania publicznego związanego z ubieganiem się w fazach aplikacji oraz kandydatury o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich.

Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 umowy zadanie o którym mowa składało się z dwóch części, z czego pierwsza dotyczyła dofinansowania fazy aplikacji, a druga dofinansowania fazy kandydatury. Tym samym w sposób wysoce precyzyjny określony został przedmiot realizowanego zadania. Zadanie zostało podzielone na dwa etapy – pierwszy dotyczył fazy aplikacji i obejmował okres od 1 stycznia do 31 lipca 2014 r., a drugi fazy kandydatury obejmując okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2014 r.

Niezakwalifikowanie się do drugiego etapu – kandydatury miało skutkować nieprzekazaniem przez zleceniodawcę transz dotacji za ten etap.

W ofercie zostały szczegółowo opisane działania prowadzące do realizacji celu. W zakresie etapu aplikacyjnego było to przygotowanie i złożenie do (...) dokumentów aplikacyjnych K. oraz opracowanie dokumentów analitycznych, prace eksperckie, opracowanie dokumentacji związanej z procesem ubiegania się o prawo organizacji (...) oraz cała gama działań promocyjnych, min. opracowanie logotypu miasta zgłaszającego się, rejestracja znaku i nazwy K., wydawnictwa promocyjne, kampania informacyjna, realizacja międzynarodowych kampanii reklamowych, obsługa dziennikarzy i mediów, udział w krajowych oraz międzynarodowych wydarzeniach, prowadzenie strony internetowej, promocja i zakup materiałów promocyjnych, konsultacje społeczne.

Wbrew stanowisku Sądu Gmina Miejska K. wykonała to zadanie w całości poprzez przygotowanie i opracowanie aplikacji i wykonanie działań okoł aplikacyjnych i w dniu 13 marca 2014 r. został złożony wniosek aplikacyjny w siedzibie (...) w L.. Wniosek ten był badany przez (...) pod względem najpierw formalnym, a następnie miał być analizowany pod względem merytorycznym. Po dokonaniu analizy formalnej wniosek został przyjęty przez (...) i nie zawierał braków formalnych skutkujących ewentualnym odrzuceniem wniosku.

Sąd nie wskazał, aby jakaś część pierwszego etapu nie została wykonana, a powołał się tylko na odpadnięcie celu łączącej strony umowy. Jednakże strony taką możliwość przewidziały – raz dzieląc cały proces na dwa etapy, dwa z powodu wystąpienia okoliczności za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności.

Trafny jest zarzut apelacji dotyczący braku dokonania przez Sąd Okręgowy wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i nieuwzględnienia przy badaniu treści łączącej strony umowy zapisów oferty, która w istocie stanowiła część tej umowy.

Wbrew stanowisku Sądu przyznanie powodowi dotacji nie było uzależnione od wyboru K. na organizatora (...), a więc osiągnięcia efektu końcowego, lecz realizacja zgodnie z wymogami szczegółowo opisanymi w umowie i ofercie dwóch etapów w procesie rekrutacyjnym – fazy aplikacji i fazy kandydatury. Pozwany odmawiając wypłaty drugiej transzy za fazę aplikacji nie wskazał, aby powód w jakiejś części nie wykonał zobowiązania lub wykonał je niezgodnie z umową i brak podstaw do zwrotu pokrytych wydatków. Pozwany też nie zakwestionował poniesionych przez powoda wydatków związanych z realizacją umowy – ich zasadności lub też wiarygodności rachunków.

Z treści zgromadzonego w sprawie materiału wynika, iż istotnym aspektem ubiegania się o organizację (...) był wymiar między innymi społeczny tej imprezy- kapitał społeczny (duma z bycia gospodarzem), rozwój umiejętności, wzrost zatrudnienia, powstanie nowych obiektów sportowych, rozwój mieszkalnictwa.

Mając na względzie ten aspekt przedsięwzięcia Rada Miasta K. uchwałą nr (...) z dnia 1 kwietnia 2014 r. (i uchwałą zmieniająca nr (...)z 9 kwietnia 2014 r.) zdecydowała o przeprowadzeniu referendum lokalnego pytając, czy mieszkańcy są za zorganizowaniem i przeprowadzeniem przez K. Igrzysk w 2022 roku. Odpowiedź na to pytanie była negatywna i z uwagi na frekwencję podczas referendum okazało się ono wiążące i powód był zobowiązany do rezygnacji z dalszego ubiegania się o organizację (...).

Wbrew stanowisku pozwanego rezygnacja z organizacji nie była jednostronną dobrowolną decyzją, lecz decyzją, którą Miasto K. było zobowiązane podjąć a skutek wyniku referendum lokalnego i uwzględnić wolę mieszkańców. Była to zatem okoliczność przewidziana w § 11 pkt 3 umowy o dotacji, za którą żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności.

Ponadto należy zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że w dniu, w którym powinna nastąpić wypłata drugiej transzy dotacji, to jest 4 kwietnia 2014 r. cel umowy w istocie wciąż był realizowany, aż do 27 maja 2014 r., kiedy to powód zwrócił się do pozwanego o rozwiązanie umowy. Wcześniej trudno było przewidzieć, jaki będzie wynik referendum.

Trafny jest też zarzut naruszenia przez Sąd art.169 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z treścią tego przepisu dotacje udzielone z budżetu państwa, które okazały się nienależne lub wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem podlegają zwrotowi do budżetu państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W niniejszej sprawie nie zachodził żaden z przypadków podpadający pod hipotezę tego przepisu – dotacje udzielone powodowi nie były pobrane nienależnie, w nadmiernej wysokości lub wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wobec jednoznacznego brzmienia umowy w zakresie udzielenia dotacji bez znaczenia mają zarzuty powoda dotyczące naruszenia prawa procesowego poprzez oddalenie wniosków dowodowych powoda.

Z powyższych względów na podstawie art.386 § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku. O kosztach procesu za drugą instancję rozstrzygnięto na podstawie art.98 k.p.c. według zasady odpowiedzialności za jego wynik.

Bernard Chazan Przemysław Kurzawa Jerzy Paszkowski